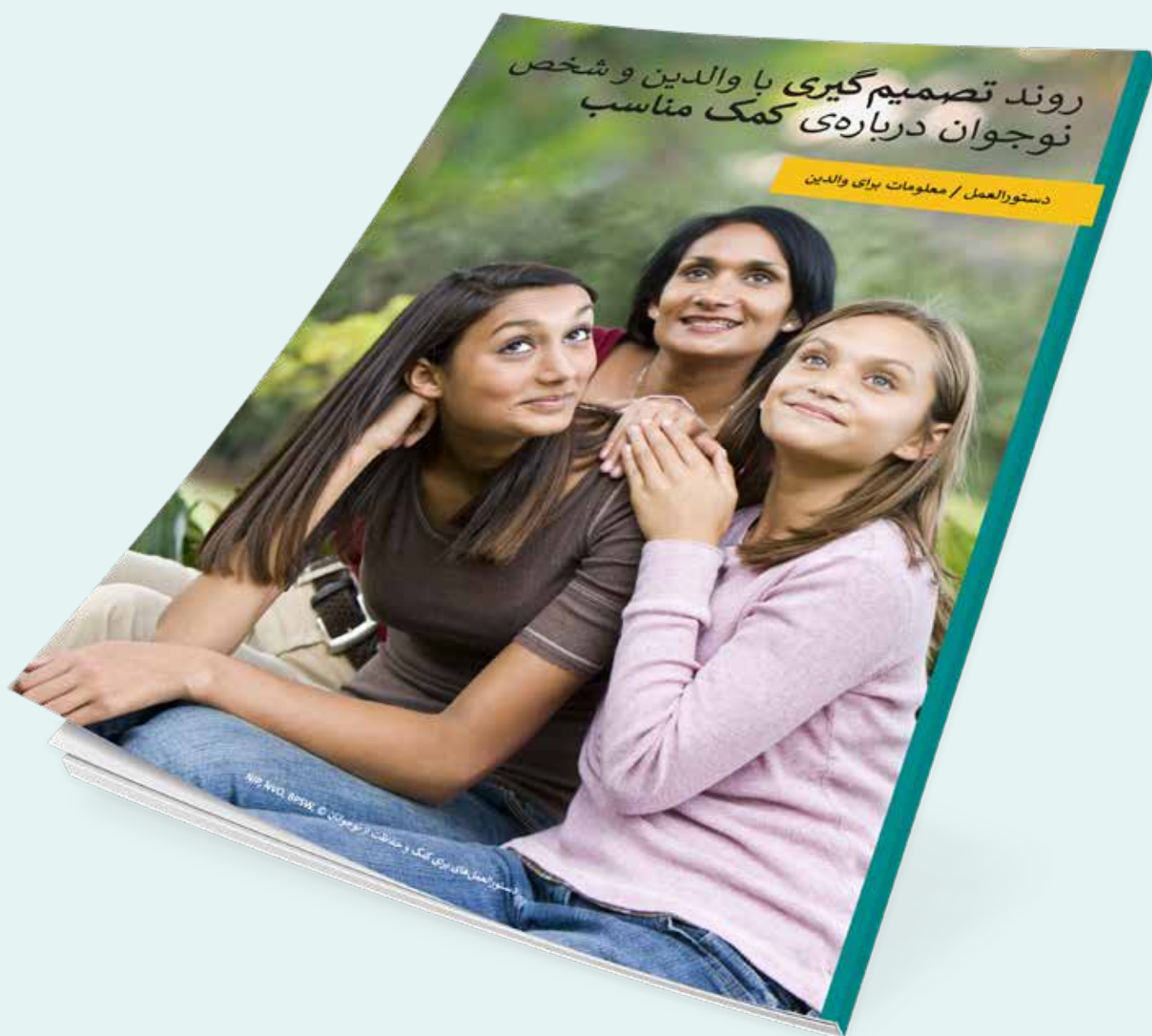

توضیحاتی در مورد بروشور / مخصوص والدین پناهنده

چرا این توضیحات لازم است؟

این توضیحات مربوط می‌شود به بروشور تصمیم‌گیری با والدین و شخص نوجوان درباره‌ی کمک مناسب. این توضیحات، دارای معلومات تکمیلی برای غلبه بر تفاوت‌های فرهنگی می‌باشد. این معلومات به همت متخصصان، کارشناسان فرهنگ‌ها و والدین گردآوری شده‌اند.

دستورالعمل به مددکاران کمک می کند تا همراه با شما در مورد کمک مناسب تصمیم بگیرند.

بر اساس اصل برابری، یک گفتگو در مورد کمک مناسب و تصمیم گیری مشترک در این خصوص انجام می شود. در وقت گفتگو این حق را دارید سؤال پرسید تا دقیقاً برای آن معلوم گردد به چه دلیل این گفتگو با شما برگزار شده است. آیا می دانید چه چیزی نیاز دارید؟ آیا مددکار می تواند در این مورد به شما کمک کند؟ هر سؤالی دارید پرسید تا این موضوع برای آن واضح شود، مثلاً پرسید 'چرا؟'، 'منظورتان از این گپ چیست؟'، 'می توانید یک مثال بزنید؟'. پرسیدن چنین سؤالهایی مشکل ندارد، هرچند شاید خودتان فکر کنید که این طور نیست. چند نمونه از این سؤالها را می توانید در چک لیست 'سؤالها و راهنماییهایی برای جلسات گفتگو با مددکاران' مشاهده کنید. تصمیم مشترک باید به دریافت کمی بینجامد که برای فرزندتان مفید است.

خواستار یا مشکل شما چیست؟

برای درخواست کمک نباید ضرورتاً مشکلی وجود داشته باشد. گاهی اوقات ممکن است به خاطر یک وضعیت نامطلوب نیاز به کمک باشد. به واقعیتها با دقت بنگرید. دقیقاً چه اتفاقی افتاده است؟ دوست دارید برای خودتان یا فرزندتان چه نتیجه ای حاصل شود؟ و یا اینکه شخص دیگری می خواهد که شما چیزی را تغییر دهید؟

شما می دانید که مددکاران تان در سازمانهای کمک به نوجوانان (jeugdhulp) و همچنین سازمان حمایت از نوجوانان (jeugdbescherming) چه کارهایی می توانند انجام دهند.

برای اینکه بدانید مددکاران چه کارهایی می توانند انجام دهند، مهم است که شما اول تفاوت بین کمک داوطلبانه به نوجوانان و کمک اجباری به نوجوانان (از طریق سازمان حمایت از نوجوانان) را بدانید. اگر تفاوت این دو برای شما واضح نیست، درخواست کنید تا برای آن توضیح داده شود. دستورالعمل 'با هم تصمیم گرفتن' هم مضمون کمک داوطلبانه می شود و نیز مضمون وقتی که محکمه فرزند شما را تحت حضانت قرار داده است و یا حکم منع سکونت او در خانه را صادر کرده باشد.

کمک در چارچوب داوطلبانه:

ممکن است که یک **wijkteam** یا **buurtteam** و یا مثلاً **مکتب** با شما تماس بگیرد. شما خودتان می توانید تصمیم بگیرید که حاضر به همکاری هستید یا خیر. خواسته ی خود را به طور واضح بیان کنید. بدون اجازه ی شما کسی اجازه ندارد مشخصات شما را (آدرس و شماره تلفن) در اختیار دیگران بگذارد و با شما تماس گرفته شود. اگر این موضوع برای آن واضح نیست، معلومات کسب کنید. البته یک سرپرست (یا سرپرست خانوادگی) در چارچوب ایفای وظیفه اش مشخصات شما را در اختیار دارد.

همچنین ممکن است کسی در مورد وضعیت شما یا فرزندتان اطلاع داده باشد افراد دیگر (مثلاً دکتر خانگی، مکتب، همسایه ها) می توانند در مورد وضعیت شما یا فرزندتان به شهرداری یا سازمان 'امنیت در خانه' (Veilig Thuis) اطلاع دهند. مهم است که بررسی شود این نگرانیها چه هستند و یا چه کسی و به چه دلیلی این نگرانیها را دارد. اینها معلومات مهمی هستند. اهمیت دارد که در مورد وقایع معلومات کسب کنید. ممکن است هیچ اتفاقی روی نداده باشد. زیرا شاید سوءتفاهم یا سوءبرداشت شده و یا موضوعی باشد که به آسانی قابل حل است. سازمان 'امنیت در خانه' (Veilig thuis) در مورد همهی گزارشهایی که دیگران می دهند اقدام به تحقیق نمی کند (رجوع کنید به ادامه ی مطلب).

این یعنی شما خودتان درخواست کمک نموده اید. برای مثال از طریق دکتر خانگی، مکتب، یا یک سازمان محلی مانند **wijkteam** (تیم محلی) یا **buurtteam** (تیم محلی) و شما قصد دارید از کمک حرفوی به اطفال و نوجوانان بهره مند شوید. وقتی والدین خودشان درخواست کمک کنند، آن را کمک داوطلبانه به اطفال و نوجوانان می نامیم. کمک داوطلبانه را مثلاً زمانی می توانید درخواست کنید که نگران فرزندتان هستید. در این صورت می توانید با یک مددکار گپ بزنید و توضیح دهید چه چیزهایی در وضعیت فعلی برای شما نامطلوب است. تذکر: شخصی که با او برای دریافت کمک گپ می زنید (مثلاً دکتر خانگی، مکتب، یک سازمان محلی مثل **buurtteam**) اغلب شخصی نیست که کمک را به شما ارائه می دهد. این شخص فقط شما را به یک مددکار معرفی خواهد کرد.

اگر بعداً شما تصمیم بگیرید تا از کمک به نوجوانان بهره مند شوید، شما با و بدون فرزندتان وارد یک برنامه ی کمک رسانی می شوید. بروشور 'تصمیم گیری با والدین و شخص نوجوان درباره ی کمک مناسب' و این توضیحات در مورد بروشور، به شما کمک می کنند تا بدانید در هر مرحله چگونه درباره ی اقدامات بعدی با هم تصمیم بگیرید. کمک در چارچوب داوطلبانه ممکن است تبدیل به کمک اجباری شود، حتی اگر شما در قدم نخست خودتان برای فرزندتان درخواست کمک کرده باشید.

کمک در چارچوب اجباری:

آیا فرزند شما طبق رأی محکمه تحت نظارت قرار گرفته، با و یا بدون حکم منع سکونت فرزندتان در خانه؟

این را ما 'کمک در چارچوب اجباری' می نامیم. در این صورت مدرسانی دیگر داوطلبانه و به خواست شما نیست. شما باید همکاری کنید تا در مورد وضعیت فرزندتان تحقیق شود و بهبود یابد. به فرزندتان و شما یک سرپرست (یا سرپرست خانوادگی) اختصاص داده می شود. پس فرزندتان تحت نظارت قرار گرفته است.

آیا سروکارتان با سرپرست (یا سرپرست خانوادگی) افتاده است؟

یک سرپرست خانوادگی، مددکاری است (از سازمان حمایت از نوجوانان) که پس از تحت نظارت قرار گرفتن یک طفل توسط محکمه، وظیفه دارد همراه با والدین مشکلات را حل نماید. تذکر: تحت نظارت قرار گرفتن فرزندتان را می شود 'کمک' نامید، اما در واقع بیشتر از کمک است. تحت نظارت قرار گرفتن اطفال، راهکاری است که برخی

صلاحیتها را از والدین می گیرد. در این صورت، سرپرست خانوادگی نیز در حضانت فرزندتان سهمی می باشد و سرپرست خانوادگی همچنین وظیفه دارد بر پابندی شما به قرارها نظارت نماید. سرپرست کسی است که حضانت فرزند شما را به عهده دارد. همچنین اگر فرزندتان زیر سن قانونی و در هالند درخواست پناهنده گی کرده باشد، به او از طرف دولت سرپرست داده می شود.

اگر کسی از سازمان 'با هم امن باشیم' (Samen Veilig) یا 'امنیت در خانه' (Raad voor de Kinderbescherming) و یا سازمان حمایت از اطفال (Veilig Thuis) با شما تماس بگیرد.

در این صورت، جهت ارزیابی امنیت فرزندتان عاجل با شما گفتگو می شود. تذکر: سازمانهای مذکور کمکی ارائه نمی کنند، بلکه فقط وظیفه دارند شما و وضعیت را ارزیابی نمایند.

هرگونه تصمیم‌گیری در مورد دریافت کمک با مشوره نزدیک انجام می‌شود.

از چک‌لیست استفاده کنید!

چه چیزی در این زمینه مفید واقع می‌گردد؟

- برای ایجاد یک همکاری خوب بین شما و مددکار، باید هم شما همه‌چیز را خوب بفهمید و هم گپ شما خوب فهمیده شود. بنابراین، هرگونه سؤالی که دارید را بپرسید. در صورت تمایل می‌توانید از چک‌لیست 'سؤالات و راهنمایی‌هایی برای جلسات گفتگو با مددکاران' استفاده کنید. این لیست دارای چند نمونه از این گونه سؤالات می‌باشد.
- ممکن است طی گفتگو معلومات بسیاری به شما داده شود. شما مجبور نیستید عاجل تصمیم بگیرید.

از کسی هم کمک بخواهید

- شما می‌توانید از یک مددکار بخواهید مطلبی را دوباره توضیح دهید و یا باز هم یک گفتگو با شما داشته باشد. شما می‌توانید از یک شخص مورد اعتمادتان نیز بخواهید تا در جلسه‌ی گفتگو حضور یابد. در این صورت از کسی بخواهید که فرزندتان را خوب می‌شناسد، شخصی که آگاه است و به شما می‌تواند مشاوره‌ی خوب بدهد. مطالب را نوبت‌برداری کنید تا فراموش ننمایید چه چیزهایی گفته یا چه قرارهایی گذاشته شده است.

به تفاوت‌های زبانی و فرهنگی توجه کنید

- در صورتی که تفاوت‌های زبانی و فرهنگی وجود دارد، توجه داشته باشید که ممکن است سوءتفاهم یا سوءتعبیر رخ دهد. شما از مددکار می‌توانید بخواهید تا ترجمان یا مثلاً کارشناس فرهنگی‌ها درخواست کند (کارشناس فرهنگی‌ها، متخصصی است که می‌تواند نکات زبانی و فرهنگی را ترجمه کند و توضیح دهد).

زمان‌بندی و سرعت

- ممکن است روند تصمیم‌گیری مشترک طول بکشد و به خاطر بوروکراسی و لیست‌های انتظار در سازمان‌های دولتی وقت زیادی را در بر بگیرد. مهم است که شما در این روند دخیل باشید. همچنین، اگر وضعیت روشن باشد یا روشن شود، ممکن است بسیار طول نکشد.
- بگویید که آیا روند امور با سرعت فعلی برای شما مناسب است. مثلاً، پناهنده‌ای می‌گوید به خاطر قرارهای زیاد و تعدد مددکاران، وقت برای یادگیری زبان هالندی و آشنایی با جامعه را ندارد.
- هر چه زودتر اعلام کنید که آیا برای رفع برخی مشکلات مهلتی مقرر شده است. بایبندی به برخی مهلت‌ها در مورد کمک در چارچوب اجباری ضروری است، یعنی در صورتی که فرزندتان طبق حکم محکمه تحت نظارت قرار گرفته باشد، با یا بدون حکم منع سکونت فرزندتان در خانه.

تصویر 1 مراحل تصمیم‌گیری درباره‌ی کمک

شما درخواست کمک کرده‌اید و یا شخصی وضعیت شما را گزارش کرده است

سؤال یا مشکل شما چیست؟

تحقیق بیشتر

هدف شما چیست؟

با هم در مورد مناسب‌ترین کمک تصمیم می‌گیریم

کمک یا حمایت از طرف خانواده، دوستان و/یا کمک از ارگان‌های حرفه‌ای

کمک ارائه‌شده را ارزیابی کنیم و باهم تشخیص بدهیم که آیا همچنان کمک نیاز است؟

ختم شدن کمک

گام‌ها

1.

2.

3.

4.

5.

6.

برای تصمیم‌گیری در مورد مناسب‌ترین کمک باید شش مرحله را بگذرانیم (نگاه کنید به تصویر شماره 1). در تمامی این مراحل مددکار به شما و اولادتان یاری می‌رساند.

1. خواسته یا مشکل شما چیست؟

برای دریافت کمک مناسب، باید با مددکار مشخص کنید که دقیقاً چه مشکلی در خانه وجود دارد.

در مورد خودتان و وضعیت موجود توضیحات لازم را بدهید. مددکار توضیحات شما را نوت برداری می‌کند: آیا آنچه مددکار در درخواست کمک و یا طرح مشکل به صورت خلاصه نوشته است، صحیح می‌باشد؟ و آیا قاضی هم در حکم خود این موارد را درست بیان نموده است؟ (با صدور حکم محکمه کمک اجباری آغاز می‌گردد). آنچه تشخیص داده شده نباید خلاف واقعیت‌ها باشد. در صورت نیاز شما می‌توانید نحوه بیان را اصلاح کنید و یا نکاتی را اضافه نمایید.

این امکان وجود دارد که (دیگر) نیاز به کمک نباشد و مشکلی هم وجود نداشته و یا شما مشکلی نداشته باشید

به طور واضح بگویید که شما یا فرزندتان در چه زمینه‌ای نیاز به کمک دارید و در چه زمینه‌ای ندارید. اگر دیگر درخواستی ندارید و یا (دیگر) کمکی نمی‌خواهید، آن را می‌توانید بیان کنید. البته اگر موضوع کمک در چارچوب اجباری باشد، آن وقت مهم است که نشان بدهید به اهداف مورد نظر دست یافته‌اید و دیگر نیازی به کمک (حرفی) ندارید. مثلاً با آنچه می‌دانید، آنچه در موردش فکر کرده‌اید، آنچه حل و فصل کرده‌اید، یا داشتن کسانی که از شما حمایت می‌کنند (یا می‌توانند حمایت کنند)، می‌توانید نشان بدهید که به اهداف مورد نظر دست یافته‌اید.

اگر دیگر هیچ‌گونه کمکی نمی‌خواهید یا نوع دیگری از کمک را می‌خواهید - به این دلیل که کمک فعلی برای شما مناسب نیست - این موضوع را صراحتاً اعلام کنید. مخصوصاً اگر پیش از این با دریافت کمک از یک مددکار موافقت نموده‌اید. اگر گپ خود را رو راست نگویند، ممکن است گپ شما درست فهمیده نشود و یا به همکاری شما با مددکار آسیب بزند، همان‌گونه که در این مثال می‌بینید: «والدین با دریافت کمک موافقت کرده بودند، اما حالا به قراردادهای گذشته شده پایبند نیستند و از من (مددکار) دوری می‌کنند. وقتی در خانه‌شان می‌روم یا با آنها تماس می‌گیرم، دیگر جواب من را نمی‌دهند».

آیا فرزند شما در خانه امنیت دارد؟

- توجه داشته باشید که مفاهیمی همچون 'امن'، 'ناامن' و 'مشکل' در هالند معنی بسیار گسترده‌ای دارند. ممکن است معنی و کاربرد آن خیلی متفاوت از آن چیزی باشد که همیشه در ذهن دارید. به همین دلیل، سعی کنید پی ببرید که منظور مددکار از کاربرد کلمات 'امن' یا 'ناامن' دقیقاً چیست.
- در متن نوشته شده «آیا فرزند شما در خانه امنیت دارد؟ ممکن است فرزندتان در جایی غیر از خانه نیز امنیت نداشته باشد».

چه اتفاقاتی در جریان است؟

در صورت تکرار برخی اتفاقات، ممکن است در مورد برخی مسائل عادی نیز گمان برود که امنیت اطفال به خطر افتاده است. شاید تفاوت‌های فرهنگی باعث چنین وضعی شود. شاید به خاطر تفاوت‌هایی که بیش از اندازه بزرگ هستند، اشخاص اطلاع دهند. همچنین اگر برخی انتظارات را نشناسید، شاید باعث سوءتفاهم برای برخی افراد شود. در اینجا مثالی درباره‌ی انتظارات مکتب فرزندتان می‌آوریم: مثلاً مکتب انتظار دارد که شما مقررات مکتب را بدانید، که مکتب از طریق اب مکتب به شما اطلاع‌رسانی می‌کند، که فرزندتان باید لباس‌هایی متناسب با هر فصل بپوشد، که فرزندتان باید با خود لباس آب‌بازی به مکتب ببرد، که بدانید در چه روزهایی مکتب به دلیل دوره‌های آموزشی معلمان رخصت است، که شما باید به وقت بیایید و غیره

شرایط خود را توضیح دهید و بگویید که چرا ممکن است تفاوتی وجود داشته باشد، حتی اگر به طور مستقیم در این مورد با شما گپ زده نشود. طوری عمل کنید که اشخاص و سازمان‌هایی که با آنها سروکار دارید، با فرهنگ شما و فرزندتان آشنا گردند، آن را بشناسند و درک کنند. مثلاً، وقتی یک معلم درباره‌ی فرزندتان و فرهنگ او معلومات داشته باشد، فرزند شما را بهتر درک خواهد کرد

وقتی گفته می‌شود که 'پرورش فرزندتان در خطر است' مهم است بدانید یک موضوع بر اساس قوانین، معیارها و ارزش‌های هالند تهدیدآمیز شناخته می‌شود. ممکن است چندین نفر در مورد خطر پرورش فرزندتان گزارش کرده باشند. مثلاً، یک داکتر خانگی می‌تواند گزارش کند «که عفونت گوش فرزند شما درمان نمی‌شود.» و یا یک مکتب می‌تواند گزارش کند 'که فرزندتان دو روز از پنج روز را به مکتب نمی‌آید و این باعث می‌شود فرزندتان در آینده دچار مشکل در تحصیل شود'. در هالند والدین وظیفه دارند فرزندشان را به مکتب بفرستند. اگر والدین این کار را نکنند و موضوع غیرحاضر بودن از مکتب مطرح شود، سروکار شما با یک کارمند مسئول در مورد آموزش اجباری (leerplichtambtenaar) خواهد بود.

در صورت تعدد مشکلات، تحقیق بیشتر نیاز است

- اگر به شما گفته شد که تحقیق یا تست‌های بیشتری لازم می‌باشد، دلیل آن را جویا شوید. دلیل یا مشکلات اصلی برای انجام این تحقیق‌ها یا تست‌ها چیست؟ این موارد به چه ترتیبی قرار دارند؟ انتظار می‌رود چه نتایج حاصل شود؟
- حائز اهمیت است شما هنگام تجزیه و تحلیل مشکل، واضح توضیح دهید چه چیزهایی خوب پیش می‌روند. در وقت گپ زدن با مددکار این موضوع را مطرح کنید تا او در جریان قرار داشته باشد.
- ممکن است برای تان سخت باشد تا آنچه که خوب پیش نمی‌رود را به زبان بیاورید. اما موضوع اصلی این است: شما باید نشان دهید که قصد دارید کار صحیح را برای فرزندتان انجام دهید و همچنین توضیح دهید چگونه آن کار را می‌خواهید انجام دهید. اگر بیش از اندازه به آنچه خوب نیست توجه شد، شما بخواهید که به آنچه خوب پیش می‌رود نیز توجه گردد. با بیان آنچه خوب پیش می‌رود، به مددکار کمک کنید تا نقاط قوت و توانایی‌های شما را ببیند و با به زبان آوردن این موارد از آن‌ها تقدیر کند: یعنی کارهایی که شما (و فرزندتان) در آن خوب هستید، نقاط قوت شما (و فرزندتان)، چیزهایی که به شما (و فرزندتان) قدرت می‌دهد، و کسانی که شما از حمایت آنها برخوردار هستید (و اشخاصی که فرزندتان را حمایت می‌کنند).
- در صورتی که محکمه حکمی صادر کند، بر اساس آن حکم کمک‌رسانی اجباری آغاز می‌شود. آن وقت شما باید روی اهداف مذکور در حکم محکمه کار کنید و اثبات نمایید که آن مشکلات حل شده‌اند. سپس همراه با مددکار یا سرپرست خانوادگی تصمیم می‌گیرید که چه کمکی برای شما و فرزندتان از همه مناسب‌تر است.
- آیا نکاتی که در حکم محکمه ذکر شده درست هستند؟ و یا قاضی برخی معلومات در مورد شما و فرزندتان را دریافت نکرده است؟ در این مورد با مددکار یا سرپرست خانوادگی تان گپ بزنید.
- ممکن است در مورد مشکل و یا آنچه به حل مشکل کمک می‌کند، با مددکار یا سرپرست خانوادگی هم‌نظر نباشید. هرگونه تصمیم درباره‌ی نوع کمک باید با همفکری بین شما و مددکار گرفته شوند. توجه داشته باشید که افراد با فرهنگ شما آشنا نیستند و نمی‌دانند شما چه چیزی را مشکل می‌دانید و چگونه مشکلات را حل می‌کنید. برای مثال، دختر 15 ساله‌ای است که همیشه آرام بوده، اما مادرش باور دارد که دخترش چشم خورده و برای همین یک‌باره از راه پی‌راه شده است. مددکار دنبال علل دیگری می‌گردد و به همین دلیل این مادر نمی‌تواند با مددکار در مورد یک تصمیم مشترک گفتگو کند. به همین دلیل، مهم است که حاضر باشید در مورد تفاوت دیدگاه‌تان وارد گفتگو شوید. مهم است که شما نشان دهید که حاضر به گفتگو در این مورد می‌باشید. شاید احساس کنید که شما بیشتر بر اساس توانمندی‌های تان در تربیت فرزندتان و آمادگی با عدم آمادگی تان برای همکاری قضاوت می‌شوید، و کمتر بر این اساس که هدف شما از گفتگو رسیدن به یک راه‌حل و اتخاذ تصمیم است. هر وقت چنین احساسی داشتید، آن را ابراز کنید. برای مثال، از مددکار بخواهید که آیا می‌خواهد بداند شما فرزندتان را در کشور خودتان چگونه تربیت می‌کنید. زیرا تا زمانی که تمامی راه‌حل‌ها بررسی نشود، نمی‌توانید با هم در مورد کمک مناسب تصمیم بگیرید.

تست گرفتن

از نزدیک در جریان تست‌ها قرار بگیرید تا بتوانید روی آنچه تست می‌شود و نمی‌شود تأثیر داشته باشید. این مثال نشان می‌دهد چرا این موضوع اهمیت دارد: «معلم یک طفل می‌خواهد از او یک تست بگیرد چون رفتار طفل در صنف غیرعادی می‌باشد: طفل خیلی گپ گوش نمی‌دهد، بسیار شوخ است، زود فکرش دهکده او هنوز به سیستم آموزشی هالند عادت نکرده‌جای دیگری می‌رود، و کارهایی که به او داده می‌شود را نمی‌تواند خوب انجام دهد. وقتی پدرش توضیح می‌است و باید به موضوعاتی چون نظم، کار کردن به صورت مستقل و طرح سؤال عادت کند، نگاه معلم به رفتار طفل تغییر می‌کند.

توجه داشته باشید که همه‌ی تست‌ها مناسب نیستند. برخی تست‌ها برای همه‌ی فرهنگ‌ها مناسب نمی‌باشند و به همین دلیل ممکن است نتیجه‌ی این تست‌ها با واقعیت مطابقت نداشته باشد. پیش از اینکه با هم تصمیم بگیرید، این مسائل را خوب توضیح دهید.

ممکن است از شما برای گرفتن تست از خودتان یا فرزندتان اجازه بگیرند. پیش از اجازه دادن باید بدانید برای چه مورد اجازه می‌دهید و برای چه موردی امضاء می‌کنید. اگر در این مورد دچار تردید هستید، درخواست کمک کنید.

3. هدف شما چیست؟

3 هدف شما چیست؟

چون امروز با مدارک هدف خود را تعیین می‌کنید، یعنی اینکه مشخص می‌کنید که به عنوان متخصص در نظر خواهید بود. می‌خواهید که به صورت حرفه‌ای در زمینه خود فعالیت کنید و به دیگران کمک کنید. در این صورت، شما باید به خودتان قول دهید که به اهداف خود دست‌نخورده عمل کنید. این اهداف باید قابل اندازه‌گیری و در زمان مشخصی قابل اندازه‌گیری باشند. این اهداف باید به گونه‌ای باشند که بتوانید آنها را به دست آورید.

- برای شما به عنوان پدر یا مادر چه چیز مهم است و چرا؟ به نظر شما چه چیزی راه‌حل می‌باشد و چه چیزی نیست، و چرا چنین نظری دارید؟ همکاری شما مهم است. در تعیین اهداف به صورت فعال همفکری کنید.
- برسید چه کسانی امکان دریافت کمک را دارند. برای مثال، آیا در مورد استفاده از اپ مکتب یا برای راهنمایی فرزندان هنگام انجام کارخانگی‌های مکتبش نیاز به کمک دارید؟ وقتی به طور مشخص بگویید که شما یا فرزندان چه چیزی نیاز دارید، باعث می‌شود که گفتگو و کمکی که می‌گردد با نیازهای خودتان و یا فرزندان متناسب باشد.
- بخواهید تا به شما در مورد اشکال مختلف کمک که در هالند قابل دریافت است، معلومات کافی داده شود. در مورد مزایا و معایب هر گزینه گپ بزنید. مزایا و معایب کمک نگرفتن از سازمان‌ها و متخصصان بیرونی چیست؟ گاهی می‌شود یک مشکل را با چند توصیه‌ی ساده، کمی کمک از جانب یک متخصص و یا با کمک آشنایان یا اطرافیان‌تان به آسانی حل کرد.
- نکاتی که برای شما و فرزندان مهم هستند را مطرح کنید. مثلاً، به گزینه‌هایی که فرهنگ روی آن‌ها بسیار تأثیر دارد (مثلاً کمک به زبان خودتان) و گزینه‌های قابل انجام (مثلاً محل دریافت کمک) توجه داشته باشید.
- ممکن است این موارد مسائل اداری یا عملی باشند. چه چیزی شما را در حال حاضر نمی‌گذارد تا کارها را خوب یا بهتر انجام دهید؟

4. با هم در مورد مناسب‌ترین نوع کمک تصمیم می‌گیریم

4 با هم در مورد مناسب‌ترین نوع کمک تصمیم می‌گیریم

وقتی مشخص می‌کنید که به مدارک در حال حاضر شما نیاز دارید، مدارک شما مشخص می‌شود. به کمک این مدارک می‌توانید به دیگران کمک کنید. مدارک شما باید به گونه‌ای باشد که بتوانید به دیگران کمک کنید. مدارک شما باید به گونه‌ای باشد که بتوانید به دیگران کمک کنید. مدارک شما باید به گونه‌ای باشد که بتوانید به دیگران کمک کنید.

- شما از هر کسی بهتر می‌دانید چه چیزی برای شما و خانواده‌تان مناسب است. اما شاید هنوز ندانید چه راه‌حلی وجود دارد. وقتی که با مددکار ارتباط و همکاری خوبی داشته باشید، راحت‌تر می‌توانید همراه با مددکار به یک راه‌حل مناسب برسید، همان‌گونه این مثال نشان می‌دهد: «برای اینکه بتوانم تحصیل کنم، مددکارم به من توصیه کرد که فرزندم را در مرکز نگهداری از اطفال بگذارم. اما نمی‌خواستم این کار را انجام بدهم. او از من پرسید که برای من چه چیزی مهم است و خودم چگونه بزرگ شده‌ام. آن وقت با من دنبال راه چاره گشت و راه‌حل دیگری پیدا کرد و آن این بود که فرزندم را پیش کسی است که جواز نگهداری از اطفال را در خانه‌ی خود دارد». پیش این شخص اعتماد می‌کنم طفل gastmoeder بگذارم (یک gastmoeder نوزادم را بگذارم).
- بعد از تصمیم‌گیری برنامه‌ی کمک‌رسانی آغاز می‌شود. ممکن است از شما بخواهند تا برای آغاز برنامه ورقی را امضاء کنید. مهم است که بدانید چه چیزی را امضاء می‌کنید. اگر برای‌تان واضح نشد چه چیزی را باید امضاء کنید، درخواست کمک نمایید.
- اگر با نظر و تصمیم گرفته‌شده موافقت ندارید و یا اگر به نظر شما مناسب و مفید نمی‌باشد، آن وقت مهم است که این موضوع را صراحتاً عنوان کنید. با چه چیزی موافقت ندارید و چرا؟ دوباره بررسی کنید که هدف شما چیست. بعد از انجام گفتگو و یا تحقیق / تست و یا اتخاذ تصمیم، می‌توانید وگوها / گزارش تحقیق‌ها یا تست‌ها به شما داده شود. این گزارش‌ها در دوسیه شما موجود می‌باشند درخواست کنید که گزارش گفت.

دوسیه‌ی شما

- بررسی کنید که آنچه در دوسیه‌تان درج شده صحت داشته باشد. کنترل کنید نظر و مطالبی که شما گفته‌اید و نقاط قوت شما در اول گزارش یا دوسیه ذکر شده باشد. اگر این معلومات صحت ندارند، آن وقت با مددکار تماس بگیرید. بهتر است این کار را از طریق ایمیل انجام دهید، تا درخواست شما به صورت کتبی در ایمیل ثبت گردد.
- گاهی مددکار لازم می‌داند معلوماتی را در اختیار یکی از همکارانش قرار دهد و نظر او را بخواهد. در آن صورت مددکار شما را در جریان گفته‌های همکارش قرار می‌دهد. برای شریک ساختن معلومات درباره‌ی فرزندان یا خودتان باید از شما اجازه بگیرند. اگر نمی‌خواستید اجازه بدهید، این موضوع را واضح به مددکار بگویید.

5. کمک یا حمایت از طرف خانواده، دوستان، و یا مددکاران متخصص

کمک از طرف نزدیکان تان

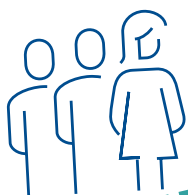
- شما یا فرزندتان چه چیزی نیاز دارید؟ گاهی اوقات کمک حرفوی لازم و مناسب است. گاهی هم کمک، حمایت و توصیه‌های اطرافیان تان (مثلاً خانواده، دوستان، همسایه‌ها، مددکاران داوطلب، معلم زبان تان) کفایت می‌کند. خوب فکر کنید که چه کسانی به شما می‌توانند و می‌خواهند کمک کنند. همراه با آنها می‌توانید راه‌حل‌های احتمالی را بررسی کنید.
- شما می‌توانید از اطرافیان مورد اعتماد خود درخواست کمک کنید. آنها شبکه‌ی اجتماعی شما را تشکیل می‌دهند. این افراد می‌توانند با شما همفکری کنند؛ این امر موقعیت شما را به عنوان پدر یا مادر تقویت می‌کند. از آنها می‌توانید بخواهید تا با شما به جلسات گفتگو با مددکار نیز بروند.
- اگر به هر دلیل نمی‌توانید یا نمی‌خواهید که اطرافیان تان باخبر شوند، دلیل آن را توضیح دهید. در غیر این صورت ممکن است مددکار نتیجه بگیرد که شما فاقد یک شبکه‌ی اجتماعی هستید، همان‌طور که این مثال در مورد یک دختر 18 ساله‌ی حامله نشان می‌دهد. قابله از دختر می‌پرسد چه کسی می‌تواند در دوران پايانی حاملگی اش به او کمک کند. او پاسخ می‌دهد 'هیچ کس' تا از زیر سؤال‌ها در مورد شبکه‌ی اجتماعی اش فرار کند، در حالی که او دوستان و آشنایان خوبی داشت. او از عواقب این گپش بی‌خبر بود. او را تحت فشار قرار دادند تا به یک مرکز نگهداری از مادران نوجوان منتقل شود، اما او نمی‌خواست به چنین جایی برود چون دوستان و آشنایان فراوانی داشت.

درست کردن یک برنامه‌ی عمل شخصی: طرح گروهی خانوادگی (familiegroepsplan)

- شما این حق را دارید تا اول خودتان یک طرح مشخص آماده کنید و با آن نشان دهید که چگونه خودتان یک مسئله را می‌خواهید حل کنید. این کار را می‌توانید با یا بدون کمک دوستان و آشنایان تان (شبکه‌ی اجتماعی تان) انجام دهید و این 'طرح گروهی خانوادگی' نامیده می‌شود. تذکر: اگر یک طرح گروهی خانوادگی آماده کردید، آن وقت عاجل طبق این طرح عمل می‌شود و طرح رسمیت پیدا می‌کند! اگر فرزندتان تحت نظارت قرار گرفته باشد، باید سرپرست خانوادگی نیز آن را پیش از ارائه به محکمه تأیید کند. حضور سرپرست خانوادگی در زمان تنظیم کردن این طرح اجباری نیست، اما اجازه دارد حضور داشته باشد.
- سازمان‌هایی مانند 'سازمان اتکا به خود' (Centrale Eigen Kracht) هستند که می‌توانند شما را در تنظیم کردن طرح شخصی تان کمک کنند. مددکار یا سرپرست خانوادگی می‌تواند شما را به آنها معرفی نماید. معلومات بیشتر در این مورد را در اینترنت نیز می‌توانید پیدا کنید.

تنظیم کردن یک طرح همراه با مددکار

- اگر خودتان یک طرح گروهی خانوادگی تنظیم نکنید، در این صورت با کمک مددکار طرحی را تنظیم می‌نمایید.
- دوستان و آشنایان تان اجازه دارند در جلسه‌های گفتگو با مددکاران حضور داشته باشند. در صورت نیاز از آنها بخواهید حضور یابند. دوستان و آشنایان تان می‌توانند در همه‌ی مراحل با شما و فرزندتان همفکری کنند.
- بعد از اینکه با هم در مورد کمک مناسب تصمیم گرفتید، یک طرح مددکاری تنظیم می‌گردد. آیا این طرح با انتظارات شما مطابقت دارد؟ طرح را مطالعه کنید و یا درخواست نمایید تا خلاصه‌ی آن به شما داده شود.
- متوجه باشید که عاجل بعد از تنظیم طرح، کمک دریافت نمی‌کند. گاهی اوقات وارد لسنت انتظار می‌شوید. کمک موجود در هر شهرداری (gemeente) نیز می‌تواند متفاوت باشد. باید برای شما واضح گردد که امکان دریافت چه کمکی و در چه زمانی وجود دارد. در صورتی که محکمه حکم تحت نظارت قرار دادن یا منع سکونت فرزندتان در خانه را صادر کرده باشد، مهم است این موضوعات را بدانید. در این صورت اهمیت دارد که بدانید چه زمانی را محکمه برای حل مشکل تعیین کرده است.
- توجه داشته باشید که شما برای موارد مختلفی که نیاز به کمک دارید ممکن است با سازمان‌ها و مددکاران مختلفی سروکار داشته باشید. اگر احساس کردید این موضوع برایتان گیج‌کننده است، از کسی بخواهید تا در این زمینه به شما یاری برساند. از مددکارانی کمکی بخواهید که به ظرافت‌های فرهنگی توجه دارند.
- این را بدانید که مددکاران در برخی موارد می‌خواهند معلومات را با سازمان‌های دیگر به اشتراک بگذارند تا به شما یا فرزندتان بهتر بتوانند کمک کنند. اگر نمی‌خواهید که دیگران در مورد شما و یا فرزندتان معلومات دریافت کنند، این را به مددکار بگویید.

6. کمک ارائه شده را ارزیابی کنیم و ببینیم که آیا کمک بیشتری لازم است یا خیر

- وقتی کمک دریافت کنید، حق دارید با مددکار و فرزندتان روند دریافت کمک را ارزیابی کنید. آیا طرح مفید است؟ آیا سهم شما و فرزندتان در وقت تصمیم‌گیری در نظر گرفته شده است؟ آیا احساس می‌کنید که به شما کمک می‌شود، یا فرزندتان احساس می‌کند که به او کمک می‌شود؟ آیا کمکی که دریافت می‌کنید همان چیزی است که انتظارش را داشتید؟ یک چک‌لیست با عنوان 'تصمیم‌گیری درباره من و فرزندم' وجود دارد که برای‌تان در این مورد می‌تواند مفید باشد. لازم نیست که منتظر باشید تا کمک‌رسانی به پایان برسد که بعد نظر خود را در مورد کمک دریافتی بدهید. در جریان دریافت کمک نیز این کار را می‌توانید انجام دهید.
- اگر کمک در چارچوب اجباری باشد، ارزیابی می‌شود که شما تا چه اندازه به اهداف مقرر شده دست یافته‌اید. آنچه را که یاد گرفته‌اید را نشان بدهید / ذکر کنید، حتی اگر این پیشرفت کوچکی باشد. اینکه ثابت کنید شما توانایی همکاری، یادگیری و یا تغییر را دارید، می‌تواند مهم باشد.
- اگر نظری در مورد کمک دارید و اگر چیزی نیاز به اصلاح دارد، آن را صادقانه بگویید. اگر این کار را انجام ندهید، احتمالاً هیچ چیزی تغییر نخواهد کرد. شما با هم تشخیص می‌دهید که آیا کمک مفید بوده و آیا به کمک بیشتری نیاز دارید؟
- وقتی که نظر خود را بیان می‌نمایید، نه از شخصی مددکار بلکه از کمکی که دریافت نموده‌اید انتقاد کنید. هیچ وقت بی‌احترامی نکنید. توجه داشته باشید که ترجمان‌ها وظیفه دارند هر چه شما می‌گویید را دقیقاً ترجمه کنند.
- نظر خود را واضح بیان کنید. برای مثال نگویند «مددکار مهربان است. او با من قهوه می‌نوشد و گپ می‌زند، اما من دیگر نیازی به کمک ندارم». وقتی که تمایل به دریافت کمک دارید، چنین گپی نزنید. بهتر است بگویید: «مددکار به من نشان نمی‌دهد چه کاری درست است تا من آن کار را انجام بدهم. این به من کمک نمی‌کند. من باید اول مشاهده کنم، من می‌خواهم تمرین کنم».
- در صورتی که احساس کردید به شما بی‌احترامی شده یا گپ شما فهمیده نشده است، بهتر است نگویند «مددکار از من خوشش نمی‌آید» و یا «او نژادپرست است». شما مثلاً می‌توانید بگویید «مددکار علاقه‌ی زیادی به وضعیت شخصی و فرهنگ من نشان نداده است و به همین دلیل نمی‌تواند با من درست همفکری کند. من مددکاری می‌خواهم که از خود علاقمندی نشان دهد».
- اگر به نتیجه‌ای نرسیدید و یا احساس کردید گپ شما فهمیده نشده است، آن وقت می‌توانید بخواهید تا مددکار شما را تغییر دهند و یا می‌توانید با یک شخص مورد اعتماد و یا کارشناس فرهنگ‌ها مشوره کنید.
- شما حق شکایت کردن را نیز دارید. همه‌ی سازمان‌های کمک به نوجوانان، یک کمیسیون رسیدگی به شکایات نیز دارند.
- همچنین در برابر رأی محکمه برای کمک اجباری به نوجوانان می‌توانید اعتراض کنید. در این مورد باید از یک وکیل سازمانی کمک بگیرید.

پایان یافتن کمک

مهم است تلاش کنید تا کمکی که دریافت می‌کنید خاتمه یابد، تا بتوانید همراه با فرزندتان بدون دریافت کمک و نظارت به زندگی خود ادامه دهید. اگر کمک ارائه شده برای شما یا فرزندتان نتیجه‌بخش یا مناسب نیست، آن را بیان کنید، با کمک مددکار عملکرد خود را تغییر دهید و یا با کمک هم شرایط خاتمه یافتن کمک را فراهم سازید.